

SKANDINAVIENS STJERNE

FEBRUAR 1946 . 95. AARGANG . NR. 2

Gavepakkerne fra Amerika.

Som de fleste Medlemmer vil vide, har Kirken i Amerika sendt Den danske Mission og dens Grene Hundreder af Pakker til Uddeling blandt trængende Medlemmer. Gennem disse faa Linier ønsker jeg paa Missionens Vegne at sende vor hjerteligste Tak til vor Kirke for denne storslaaede Gestus, der er et straalende Eksempel paa Kirkens Offervilje og dens glimrende Organisation. Vi sender i Tankerne de hjerteligste Hilsener til de mange ukendte Søskende, der har ofret Tid og Penge paa dette storstilede Foretagende.

Indholdet af Pakkerne er særdeles godt. Der findes mange Ting, som vi ikke har været i Stand til at købe igennem flere Aar, selv om vi har staaet med Pengene i Haanden. Selv om Trangen i Danmark naturligvis ikke er saa stor som i mange andre Lande, er Gaverne dog i Stand til at sprede megen Glæde og Opmuntring hos alle. Og hvad Tøj og Manufakturvarer angaar er de fleste vel „trængende“.

Det er mit inderlige Haab, at Modtagerne vil vise deres Paaskønnelse gennem endnu bedre Virke for Kirken, som vi føler os saa fast knyttet til. Gud velsigne Kirken for dette storslaaede Arrangement, der vil bringe Glæde og fornyet Haab til Hundreder af Hjem, ikke alene i dette Land, men overalt, hvor Krigens Hærgen har raset.

Et lille Uddrag af et Brev, jeg har modtaget, viser tilstrækkeligt tydeligt, hvad en Pakke har bragt af Glæde til et Hjem:

„Mange Tak for Brevet og allermest Tak for Pakken, vi modtog fra Amerika. Min Kone blev saa lykkelig, at hun græd af Glæde og sender sammen med mig vor hjerteligste Tak, som vi haaaber, De vil sende videre. Min Kone siger, det var den største Glæde, hun har haft siden 5. Maj. Vi er lykkelige og Kirken megen Tak skyldig“.

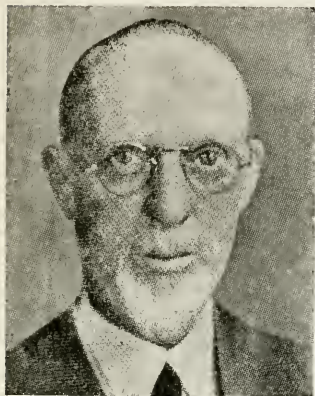
Herren velsigne sin store Kirke paa Jorden!

Orson B. West

Lydighed bringer Velsignelse til Kirken og den Enkelte.

Af Præsident *George Albert Smith*.

Jeg tænker paa, om nogen her føler sig saa svag og ydmyg som den Mand, der staar foran eder. Jeg er kommet til dette Hus siden min spæde Barndom. Jeg har set alle Kirkens Præsidenter siden den Tid blive opretholdt af Forsamlingen her. Jeg har set Kirken fortsat vokse og har gennem alle disse Aar forstaaet, at Jesu Kristi Kirke er, hvad dens Navn antyder. Vi, der er Medlemmer af denne Kirke, er i Sandhed lykkelige, idet vi har fundet Lyset og modtaget Sandheden.

George A. Smith

I Aaret 1830 blev Kirken organiseret med seks Medlemmer. Modstanderen af al Retfærdighed har fra den Dag og ind til nu forsøgt at forhindre dens

Fremgang og at ødelægge den. Jeg tænker paa, om den store Mand Joseph Smith, som gav sit Liv, for at Kirken kunde blive organiseret, kunde se Kirken, som den eksisterer i Dag med dens Grene oprettet i alle Dele af Verden og forstaa, at hver Dag, siden han led Martyrdommen, efter at han nedlagde sit Liv og beseglede sit Vidnesbyrd med sit Blod, er Kirken blevet stærkere end den forudgaaende Dag.

Fra denne Talerstol er der blevet talt af nogle af de største Lærere i Verden. Nogle af de største Teologer har forklaret Evangeliet fra denne Forhøjning, og Mænd og Kvinder fra alle Dele af Jorden har tilbedt Herren her. I Gaar var dette Hus tilsyneladende lige saa fyldt af Den kvindelige Hjælpeforenings Medlemmer, som det i Dag er af baade Mænd og Kvinder. Gennem denne store Organisation, Den kvindelige Hjælpeforening, organiseret af

Profeten Joseph Smith blev det givet denne Husholdnings Kvinder at repræsentere Herren paa deres Vis som Døtre, som Hustruer og Mødre og som Repræsentanter fra hele Verden.

Vi har i Dag opretholdt forskellige af Præstedømmets Kvorum, der alle er organiseret i Følge vor himmelske Faders Vejledning, ikke efter personlig Visdom. I alle Tilfælde tiltrængtes en Gruppeorganisation, og som Kirken voksede og forøgedes i Antal, er Kvorum i samme Grad forøget, indtil der i Dag i alle Dele af Verden findes Mænd guddommeligt beskikket og begavet med guddommelig Myndighed, som erklærer, at de ved, hvad de taler om, naar de bærer Vidnesbyrd om, at Jesus var Kristus, Guds Søn, som døde, for at vi alle kunde leve. Kirken, som han organiserede paa sin Tid, repræsenterede hans Fader og ham selv i alle Dele af Verden, hvor den blev oprettet.

I vor Tid blev denne Kirke organiseret under Vejledning af Jesus Kristus, vor Herre. Den blev ikke organiseret efter Mænds og Kvinders Fantasi. Det var en Nødvendighed, at den levende Guds Præstedømme blev givet. En Yngling blev udvalgt til at genoprette Kirken. Joseph Smith boede, da han var knapt femten Aar gammel, paa en lille Gaard i Staten New York. Han vidste ikke, hvilken Kirke han skulde tilslutte sig. De forskellige Trosbekendelser i denne Egn holdt Vækkelsesmøder, og én Kirke sagde: „Dette er Vejen“, og en anden: „Dette er Vejen“, indtil han, der var af religiøs Natur og opdraget i et Hjem, hvor man studerede den hellige Skrift, fandt et Skriftsted i Jakobs Brev 1:5.

»Men dersom nogen af eder fattes Visdom, han bede derom til Gud, som giver alle gerne og uden Bebrejdelse, saa skal den gives ham. Men han bede i Tro, uden at tvivle, thi den, som tvivler, ligner en Havets Bølge, der drives og kastes af Vinden.«

Skønt han kun var en Dreng paa fjorten Aar, gik han ud i Skoven nærvæd sit Hjem, til et af Guds første Templer, bøjede sig ned og spurgte i sin Raadvildhed

Herren: „Hvilken af disse Kirker skal jeg slutte mig til?“ Jeg nærer ingen Tvivl om, at han blev overrasket, da Svaret lød: „Slut dig ikke til nogen af dem.“ Og saa blev der sagt til ham, at hvis han vilde adlyde vor himmelske Faders Vejledning, vilde der blive paalagt ham en vigtig Mission. Dette var ikke en Mands Ønske om at ville bedrage; det var en Drengs ydmyge, enfoldige Tro. Saa han vedblev at udføre de Instruktioner, der blev givet ham af himmelske Væsener, og Resultatet blev Fremtagelsen af Guldpladerne fra Cumorah Høj, hvorfra Mormons Bog, de amerikanske Indianeres Forfædres Historie blev oversat og udgivet. Siden da er Bogen blevet bragt til Verdens Ender, idet den er blevet trykt paa mange Sprog. Han var kun en ung Mand, da dette skete. Da Tiden kom for dens Udgivelse, blev han latterliggjort. Folk spottede ham og kaldte ham en Skattegraver, fordi han arbejdede for at opretholde Livet og maatte tjene sine Penge ved at grave i Jorden. Men de betragtede ham ikke som en Herrens Tjener; ej heller akcepterede Majoriteten af Folket paa Frelserens Tid Jesus Kristus af Nazareth som Herrens Tjener. Den store Majoritet forkastede Kristus og forkastede alle hans Tilhængere, der blev Medlem af de Tolvs Kvorum.

Joseph Smith vedblev med sit Arbejde, og da Mormons Bog endelig var færdig til at komme fra Trykken efter at være blevet oversat ved Guds Gave og Kraft, for den var skrevet paa et Sprog ukendt af Joseph, var Beboerne i Egnen omkring Palmyra enige om, at de ikke vilde købe den, idet de havde til Hensigt at staa Udgivelsen af Bogen i Vejen.

De antog, at deres Afslag om at ville købe den vilde umuliggøre dens Udgivelse.

Der var blevet skrevet i den oprindelige Kopi af Bogen, at den vilde blive modtaget af mange Mennesker. Joseph Smith fjernede ikke denne Erklæring, da han lod den trykke. Da Folk sagde: „Vi vil ikke læse den,“ tog han ikke dette ud og sagde: „Aa, jeg kan ikke opfylde det.“ Hvis han selv havde skrevet Bogen, vilde han sand-

synligvis have forandret Manuskriptet; men det var ikke hans Manuskript, og derfor kom det frem for Verden, som det stod. Jeg var til Stede for nogle Aar siden, da den Smitske Farm ved Cumorah Høj blev købt, og da jeg gik gennem Nabolaget, fandt jeg kun eet Eksemplar af Mormons Bog. Dette ejedes af en Mand, der hed Pliny T. Sexton, som var Rektor for New York Universitet og Bankier i Palmyra.

Han havde et Eksemplar af den første Udgave af Mormons Bog. Bladene var aldrig blevet skaaret op, og han gemte den i Banken. Jeg spurgte ham: „Findes der noget Sted her, hvor jeg kan finde et andet Eksemplar af Mormons Bog?“ Han sagde. „Det ved jeg ikke.“ Jeg begyndte saa at forespørge mig blandt Befolkningen og fandt, at de havde holdt Ord. De havde hverken købt Mormons Bog eller læst den. Paa dette Tidspunkt var Palmyra en Landsby, og i Dag er den endnu en Landsby; men Mormons Bog, som blev underkendt dengang, er siden blevet læst og anerkendt af Folk i alle Dele af Verden, Folk af mange Nationer, ja, i hundrede og tusindvis, og Arbejdet gaar stadigt fremad som Opfyldelse af Profetien:

»Og Englen talte til mig, sigende: Disse sidste Optegnelser, som du har set iblandt Hedningerne, skulde stadfæste Sandheden af de første, hvilke er af Lammets de tolv Apostle, og skulle aabenbare de tydelige og ypperlige Ting, som borttoges fra dem, og skulle kundgøre for alle Slægter, Tungemaal og Folk, at Guds Lam er den evige Faders Søn og Verdens Frelser, og at alle Mennesker maa komme til ham, da de ellers ikke kunne blive frelste.« — — I. Nephi 13: 40.

Mennesker kan sammensværges sig for at forhindre Herrens Værk, som de har gjort, naar de tilskyndes af Modstanderen; men hans Værk er fortsat vokset fra den Dag og indtil i Dag. Da Kirken voksede, blev Folket tvunget til at flytte. Palmyra blev for lille, og de flyttede til Kirtland, Ohio. Derfra flyttede de til Missouri, hvorfra de blev bortvist ved et Edikt af Guvernøren, og mange af dem maatte nedlægge deres Liv som Martyrer for

Sandhedens Sag. Folket krydsede saa Mississippifloden og kom til Staten Illinois. Paa mindre end syv Aar blev Nauvoo den største By i Staten til Trods for Forfølgelse og alt, hvad der blev gjort for at forhindre Jesu Kristi Evangeliums Vækst.

Paa dette Tidspunkt var Springfield en By paa omtrent 12.000 Indbyggere, og Chicago havde en Befolkning paa omtrent 5000. En Dag profeterede Herrens Profet:

»De Hellige vil vedblivende lide megen Ulykke og vil blive drevet til Klippebjergene; mange vilde apostasere; andre dræbt af deres Forfølgere eller miste Livet som Følge af Uddrivelse og Sygdom, men nogle af dem vilde leve og være med til at opbygge Byer og se de Hellige blive et mægtigt Folk imellem Klippebjergene.«

(Kirkens Historie, 5. Bind, Side 85).

Tænk paa en saadan Forudsigelse givet paa dette Tidspunkt. De Hellige var dengang fire eller fem hundrede eng. miles fra Saltsødalen. For en Guds Profet at sige, at de vilde blive drevet derfra og rejse femten hundrede miles ud i Ørkenen og der blive et mægtigt Folk var i Sandhed en bemærkelsesværdig Udtalelse. Er Profetien blevet opfyldt? Vor Nærværelse her i Dag bekræfter, at den er det.

Jeg kunde, hvis jeg havde Tid, aabne Pagtens Bog, der indeholder Guds Profetier og Aabenbaringer til Profeten Joseph Smith en efter en og vise, hvorledes de er blevet opfyldte, ikke ved Joseph Smiths Kraft men ved Guds. Med Hensyn til det Raad, der findes i det 89. Kapitel i Pagtens Bog, gav Herren denne Forjættelse:

»Alle de Hellige, der ihukomme at holde og gøre efter disse Ord og vandre i Lydighed efter Befalingerne, skulle annamme Lægedom for deres Navle og Vædske for deres Ben. Og skulle finde Visdommens og Kundskabens Skatte, ja, skjulte Liggendefæ; de skulle løbe og ikke blive trætte og de skulle gaa og ikke blive matte. Og jeg, Herren, giver dem den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi, ligesom Israels Børn, og ikke ihjelslaa dem, Amen.«

Medens Joseph Smith kunde skrive disse Ord, kunde han ikke opfylde denne Forjættelse. Jeg staar her i Dag

som en af de ydmygste blandt eder, som Resultat af Iagttagelsen af den Aabenbaring og andre Befalinger, som Gud har givet. Efterlevelse af denne Befaling har anbragt Medlemmerne af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, der bebor disse evige Bjerge, i en Klasse for sig, Vi har ikke kun den laveste Dødsprocent blandt alle Verdens Nationer; men vi har ogsaa en høj Fødselsprocent. Det var den Forjættelse, der blev givet af Herren paa Joseph Smiths Tid. Herren sagde, at Dødens Engel skulde gaa vor Dør forbi og ikke ihjelslaa os, hvis vi holdt dette Raad. Hvad er et andet Resultat blevet? Gennemsnitslevealderen er højere blandt vor Kirkes Medlemmer end blandt noget andet Folk i Verden.

En anden Forjættelse: Herren har sagt, at han vil give dem, som holder dette Visdomsord, „Kundskabens store Skatte, ja, skjulte Liggendefæ“. Jeg henviser til Føbruarnummeret 1944 af „Improvement Era“, hvori der fandtes en Kurve, der viste Forholdstallet paa Videnskabsmænd, der var født i Staterne. Mærkeligt, som det maa synes, saa vilde De, hvis De begyndte i det nederste Hjørne af denne Kurve og fulgte den opad Stat for Stat, finde Staten Massachusetts næstøverst i Kurven, men endnu vilde De ikke have naaet Utah. De maa gaa tyve Procent Points højere op ad Kurven for at finde Utah, den Stat, der har frembragt flere Videnskabsmænd indenfor sine Grænser end nogen anden Stat i den amerikanske Union. Det er ikke en Tilfældighed, det er Opfyldelsen af Guds Forjættelse, et Resultat af Efterlevelse af Herrens Bud. Og saa vil jeg henlede eders Opmærksomhed paa det Faktum, at naar vi repræsenterer vor himmelske Fader paa den Maade, som han har ønsket, saa følger disse Velsignelser, og det er ikke nogen Tilfældighed. Det er en direkte Opfyldelse af Guds Forjættelse gennem hans Profet.

Og derfor i Dag, mine Brødre, medens jeg i Ydmyghed staar foran eder, kunde jeg lide at udtrykke min Taknemlighed overfor eder, at I vil hjælpe den ydmyge Mand, som er blevet kaldt til at præsidere over denne Kirke, som

han kæmper for at føre frem ved den Almægtiges Inspiration.

Jeg er taknemlig for dette Løfte, og jeg takker eder for, at I har tilbudt at gøre det samme med Hensyn til de to Mænd, som staar ved min Side som Raadgivere, loyale og sande Sidste Dages Hellige, som har gjort alt for at lette mig i Udførelsen af mit Ansvar. I vedtog at opretholde de Tolvs Kvorum, det Kvorum, som jeg var Medlem af i saa mange Aar, at jeg næsten følte mig som en fremmed, da jeg forlod det for at indtage Stillingen som Kirkens Præsident.

Og saaledes kunde jeg fortsætte med alle disse Kvorum. I har oprakt jeres Hænder i Guds Nærværelse for at opretholde denne Skare Mænd, der staar som Ledere af Kirken. Jeg forsikrer eder om, at hvis I vil opfylde dette Løfte, saa vil vor himmelske Fader bo hos eder og i eders Hjem, og hos eders kære, og Zion vil fortsætte med at vokse og spredes, og Sandheden vil blive ført til alle Folk og Riger, og Præstedømmets Kraft manifesteret blandt vor Faders Børn mange Steder, hvor Evangeliet endnu aldrig er blevet hørt. I Mænd, som er her, eller I, som holder Præstedømmet, er paalagt dette Ansvar, og som en af jer kunde jeg lide at sige, at vi ikke kan lade vore egne personlige Affærer staa i Vejen. Hvis det Kald kommer til os, at vi skal dele Jesu Kristi Evangelium med vor Faders andre Børn, saa vil det være vort Privilegium saavel som vor Pligt at ordne vore Forretninger, og ligesom Joseph Smith og de Mænd, som var Redskaber til at genoprette Kirken, gaa hvorhen, vi kan være blevet kaldet. En af vore afdøde Brødre, Melvin J. Ballard, plejede saa smukt at synges: „Jeg vil gaa, hvor du sender mig hen, o Gud.“ Det er Aanden af Jesu Kristi Evangelium. Stor er den Glæde, der vil komme til de Menneskers Hjerte, som indvier sig til at gøre, hvad vor himmelske Fader ønsker, de skal.

Jeg kunde lide at sige til denne store Forsamling af Præstedømmet, at I er lykkelige Mænd, at I er blevet vel-signet med en god Hustru, en Guds Datter, til at staa ved

jeres Side. Og jeg ønsker at sige til eder, at Gud elsker hende akkurat lige saa meget, som han elsker eder. Hvis I ønsker hans Velsignelser, vil I behandle hende med Kærlighed og Godhed, Æmhed og Hjælpsomhed. Hun vil da være i Stand til at fortsætte den Gerning, der er paalagt hende, at bringe Børn til Verden og pleje og opdrage dem og undervise dem om Frelserplanen. Og jeg beder eder, mine Brødre, lad eders Hjem være fyldt med Kærlighed, og den Myndighed, som I holder, skulde manifestere den Kærlighed i eders eget og i eders Hustrus og Børns Liv.

I Gaar var dette Hus fyldt af Zions Døtre, og jeg siger uden Tøven, at I ikke kunde finde noget smukkere Billede paa Kvinder i hele Verden end det her i Gaar Eftermiddags. Disse trofaste Hustruer, disse trofaste Døtre, paatager sig deres Del af Byrderne. De gør deres Hjem til en Himmel.

Saa i Dag, mine Brødre, ønsker jeg at sige til eder, at jeg er taknemlig for mit Medlemsskab i denne Kirke. Jeg er taknemlig for, at jeg lever blandt de Sidste Dages Helige. Jeg ønsker at udtrykke min Taknemlighed til Hundreder af eder, som er her i Dag, for den Ærbødighed og Gæstfrihed, som mange af eder har vist mig. Jeg ved, at det ikke er for mig som Menneske, at I har udvist denne Ærbødighed; men fordi jeg repræsenterer Herren som hans ydmyge Tjener. I har fortjent eders Velsignelse og vil fortsætte med at modtage den for alle eders gode Gerninger mod hans Tjenere.

Nu, som jeg staar her, forstaar jeg, at dem, som gav deres Liv i Kirkens første Dage, indbefattet Joseph Smith og hans Broder Hyrum, kunde være løbet fra den Fare, der truede dem. De vidste imidlertid, at dette ikke var vor himmelske Faders Ønske. Saa de blev bagved efter at have udført deres Arbejde; og under Profetens Ledelse, som var den yngste af de to Brødre, byggede de et Tempel til Gud ved Bredderne af den mægtige Mississippiflod i den smukke By Nauvoo, og det hellige Præstedømmes Ordinancer blev administreret i det, og Ægteskab for Tid og Evighed udført der. Og efter Opførelsen af Nauvoo

Tempel er de samme Velsignelser givet der, skænket i de andre Templer, hvis Antal er ni. Tænk paa det, mine Brødre. Til at begynde med — kun for forholdsvis faa Aar siden — havde Kirken kun seks Medlemmer; men Dag efter Dag er Guds Værk gaaet fremad blandt Menneskenes Børn. Nu bliver de Sidste Dages Hellige ikke længere foragtet som førhen, fordi Modstanderen har bagtalt dem, men de bliver nu respekteret af store og gode Mænd overalt paa Grund af, hvad de har udført. Vi kunde ikke have naaet disse Resultater, hvis vor himmelske Fader ikke havde gjort det muligt for os. Saa vi burde i Dag være taknemlige.

Jeg beder, at Herren maa føre os til vore Hjem, naar vi har udført vort Arbejde ved denne Konference, og at hver af os vil vende tilbage til det Hus, der beskytter os, hvorend det kan være, med den fornyede Beslutning, at Gud skal være vor Hjælper, og vi vil prøve paa at være værdige til at komme til ham, i hvis Billede, vi er skabte. Hvis vi vil gøre det, vil der, hvorend vi gaar, fra vort Aasyn udstraale en Kraft af Retfærdighed, og det Samfund, vi bor i, vil blive velsignet derved.

Jeg er taknemlig for disse vidunderlige Organisationer, som har udført deres Del af Ansvar. I stemte for dem, der sidder som Ledere her i Dag. Jeg er taknemlig for Tabernakelkoret og de andre herlige Kor, som vi har i Kirken. Dette vidunderlige Tabernakelkor og Orgel, som maa holde for hver Søndag, har prædiket Evangeliet for Jordens Ender, fordi dets Program er blevet bragt overalt. Og saa har vi Den kvindelige Hjælpeforenings „Syngende Mødre“. De gør ikke kun, hvad Herren ønsker, de skal gøre her i Livet; men de opsender Lovsange til ham og lærer andre at gøre det samme.

Hvor velsignede vi er i dette Hus, helliget til Gud gennem de Lærdomme, der er blevet givet her af retfærdige Mænd og Kvinder. Her er vi i Dag, ikke som et Samfund, men som en Skare Brødre og Søstre, der tilbeder i den samme Helligdom, beder til den samme Gud, efterlever det samme Evangelium, leder vore Hjem efter

den samme Aand. Jeg ved ikke, hvorledes nogen af os kan nyde disse Velsignelser uden at faa ophøjede Følelser og fra sin Sjæls Dybde takke ham, som skænker os alle vore Velsignelser.

Jeg beder, at vor himmelske Fader maa fortsætte med at velsigne os, saa at der maa herske Fred og Tilfredshed i vore Hjem, saa at disse Mænd, der findes i de forskellige Missionsmarker, maa udrette noget for Folket og udøve den Myndighed, som er blevet givet dem til at opbygge og ikke ødelægge, men skabe en bedre Verden, som vor himmelske Fader vil være glad for at velsigne paa Grund af dens Retfærdighed. Maa Herren velsigne eder i eders Missionsarbejde og alle I Mænd i eders forskellige Kald, alle I Kvinder i eders Hjem og Organisationer, som I arbejder i. Maa Herren skænke eder enhver Velsignelse, og jeg beder, at hans Aand maa vedblive hos os fra nu af og altid; og naar Tiden kommer, hvor vi skal staa for den store Dommer, at vi da vil finde, at vor Optegnelse er af en saadan Karakter, at Herren vil sige til os:

»Vel, du gode og tro Tjener, du har været tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget. Gaa ind til din Herres Glæde.« — — —
Matt. 25: 23.

Jeg beder, at dette maa blive vor Velsignelse og hvert Menneskes Velsignelse, som vi kan have Indflydelse paa ved at leve som et retfærdigt og værdigt Eksempel. Alt dette beder jeg om i Jesu Kristi Navn. Amen.

„Se, nu hedder det i Dag, indtil Menneskenes Søn kommer og sandelig, dette er en Offerdag og en Tiendedag for mit Folk, thi den, som har betalt Tiende, skal ikke opbrændes ved hans Tilkommelse.

Thi efter i Dag kommer Opbrændelsen. Dette er at tale paa Herrens Vis, thi sandelig siger jeg eder, i Morgen skulle alle hovmodige og hver, som gør Ugudelighed, være som Halm, og jeg vil opbrænde dem, thi jeg er Hærskarernes Herre. Jeg vil ikke spare nogen, som bliver tilbage i Babylon.“ — Pagtens Bog 64: 23—24.

Kirkelige Nyheder

Nye Missionspræsidenter:

Ifølge officiel Meddelelse er der blevet udnævnt Præsidenter for den norske, svenske og hollandske Mission.

Ældste A. Richard Petersen vender tilbage til Norge paa sin fjerde Mission. Præsident Petersen har to Gange tidligere præsideret over den norske Mission.

Ældste Eben Blomquist vil præsidere over den svenske Mission. Han er svensk af Fødsel og emigrerede i 17 Aars-Alderen til Amerika.

Ældste Cornelius Zappey er født i Holland og har udført en Mission i Holland.

Joseph J. Cannon og Burton K. Farnsworth, henholdsvis 1. og 2. Raadgiver i G. U. F.'s Generalhovedbestyrelse, er afgaaet ved Døden. Ældste Cannon har tidligere præsideret over Den britiske Mission. Ældste Farnsworth er en kendt Utah-Pædagog.

Søndagsskolemonumentet.

Søndagsskolerne er ved at rejse et Monument til Minde om Oprettelsen af den første Søndagsskole i Klippebjergene. Monumentet vil faa sin Plads paa Hjørnet af Third South og First

West i Salt Lake City, som var Richard Ballantynes Hjem, Grundlæggeren af Skolen.

Vi bringer i dette Nummer af „Stjernen“ et Billede af Ældste Grant Tucker, Salt Lake City, der blev skudt ned over Assens 20. Februar 1944.

Grant Tucker er Søn af Broder og Søster Tucker af Salt Lake City. Vi siger: Æret være hans Minde!

Moder med syv Sønner i Krigen!

Søster E. Elroy Thurston af Provo har haft syv Sønner med i Krigen. De er alle uskadte. Søster Thurstons Søn, LeRue Thurston, udførte en Mission i Danmark kort før Krigen. Søster Thurston stammer fra Danmark. Hun har en Søster i København, som ogsaa er Medlem af Kirken, nemlig Søster Marie Larsen, tidligere Aalborg.

Landet rundt.

Aalborg: Søster *Karen Nielsen*, Lindholm, kan den 18. Februar fejre sin 60-Aars Fødselsdag.

Vi ønsker hjertelig til Lykke!

København: Søndag den 2. December 1945 blev *Beate Olsen Sørensen* døbt af Missionspræsident *Orson B. West*, Haandspaalæggelse ved Grensforstander *Rich. Gregersen*.

Den 23. December 1945 blev *Flemming* og *Alice Leths* Pige velsignet af Ældste *Carlo Leth* og fik Navnet *Yvonne Ida Leth*.

Den 25. November 1945 afgik *Str. Annine Nielsen Mørch*, København, ved Døden. Begravelsen fandt Sted den 1. December.

Mandag den 11. Februar fylder Søster *Hansigne Johansen* 75 Aar.

Søndag den 9. December 1945 blev *Børge* og *Eleonora Hansens* lille Datter, født den 11. Maj 1945, velsignet af Distriktspræsident *Enok Andersen* og fik Navnet *Birthe Yvonne Hansen*.

Silkeborg: Søndag den 13. Januar ordineredes *Svend Børge Emmer* til Ældste af Missionspræsident *Orson B. West*.

Søster *Frida Breum* afgik ved Døden den 29. De-

cember 1945. Begravelsen foregik den 4. Januar 1946. Missionspræsident *Orson B. West* talte ved Baaren, medens Ældste *Julius Andersen* indviede Graven. Søster *Breum* døde som en trofast Sidste Dages Hellig. Ære være hendes Minde!

Broder *Carl Johnsson* fylder den 8. Februar 65 Aar. „Stjernen“ ønsker hjertelig til Lykke.

Den kvindelige Hjælpeforening afholdt sin aarlige Julefest for Grenens ældre Søskende Mandag den 17. December. Festen blev i alle Maader meget vellykket. Særlig Lykke vakte det, at der til alle Deltagere over 60 Aar var et Stykke Chokolade, sendt fra fhv. Præsident og Søster *Alma L. Petersen*.

Torsdag den 27. December afholdt Søndagsskolen sin Julefest for Eleverne. Det var første Gang i seks Aar, vi havde hele den lille Sal til Raadighed, hvad der yderligere øgede den gode Stemning. En fin Fest for vore Søndagsskolebørn.

Afløsning:

Søster *Fanny Jacobsen* er blevet afløst som Sekretær i Hovedbestyrelsen for De kvindelige Hjælpeforeninger.

SØNDAGSSKOLEN

Marts 1946.

NADVERVERS

Hjælp os, o Gud, at give Agt,
Paa Syndens Offer som blev bragt.
For os af din enbaarne Søn,
Der gav os Liv og Frelse skøn.

KORLEKTIE

1. Søndag:

Matt. 5:4: „Salige er de, som sørge; thi de skal trøstes“.

2. Søndag:

P. B. 14:4: „Ja, hver den, der vil udstrække Seglet og høste, er kaldet af Gud“.

3. Søndag:

P. B. 50:41: „Frygter ikke, Børnlille, thi I er mine, og jeg har overvundet Verden, og I er af dem, som min Fader har givet mig“.

4. Søndag:

P. B. 52:4: „Og saafremt de er trofaste mod mig, skal det tilkendegives dem, hvad de skulde gøre“.

Hovedbestyrelsen.

Nadververs og Korlektier

Du har naturligvis lagt Mærke til, at Nadververs og Korlektier publiceres øverst paa Siden, og du studerer dem maaske ogsaa derhjemme? Ja, det tænkte jeg jo nok. Det er nemlig ogsaa Hensigten, idet disse Par Linier let kan læres baade af Børn og Voksne, især ved en sidste Gennemgang Lørdag Aften. Af Hensyn til, at du maaske ønsker at opbevare »Stjernen«, som let bliver snavset og krøl-

ved den ringe Ulejlighed, som det er at lære de faa Linier udenad. Denne Fremgangsmaade har ogsaa en anden Fordel: det sidder bedre fast i Hukommelsen og kan paa den Maade altid trækkes frem og benyttes ved given Lejlighed. Det andet bliver kun Op-læsning, som maaske glemmes med det samme. Og det var jo ikke Meningen.

Th. B.

Atter en Hilsen fra Amerika

Forhenværende Missionær Alice Haraldson Anderson sender i et Brev til Præsident West sine hjerteligste Hilsener til alle Medlemmer og Venner i Danmark.

Søster Anderson bor nu i Pocatello, Idaho, hvor hendes Mand er Medlem af Stavspræsidentskabet. Hun skriver, det var en Glæde at overvære Indvielsen af Templet, hvor forhenværende Præsident og Søster Garff ogsaa var til Stede.

Søster Anderson slutter sit Brev med en indtrængende Opfordring til alle om at leve Evangeliet ved at holde hvert Bud.

INDHOLD

Gavepakkerne fra Amerika	22
Lydighed bringer Velsignelse til Kirken og den Enkelte	23
Kirkelige Nyheder	33
Landet rundt	34
Søndagsskolen	35
Atter en Hilsen fra Amerika	36